

coanegra

Núm. 64. Octubre 89 - 100 Ptes.

els
informa
després de les vacances
hem tornat a obrir amb el fil d'hivern
pels nostres clients
totes les marques
i
tots els colors

I a més
un gran assortit de calces:
espuma, seda,
atrevides, clàssiques...
De tots colors i preus.
De 135 a 2500 pts.

I recordau
que seguim oferint
els nostres serveis de puntilles
i jerseis fets a mà i a mida

FINS PREST

LES INUNDACIONS

Les pluges dels dies 5 i 6 de setembre provocaren una situació que feia molts d'anys que Mallorca no coneixia. Havíem sentit contar moltes vegades, de temps antics, que els torrents havien revengut i havien entrat dins les cases (a Son Roig, a Coanegra, el torrent hi ha entrat almanco tres vegades), però no ho havíem viscut mai amb aquestes proporcions.

A Sant Llorenç, Manacor, Felanitx i Campos va esser on la torrentada va fer més mal. Les aigües entraren dins moltes cases i comerços, i provocaren pèrdues importants. A Manacor l'aigua arribà a pujar un metre i mig sobre el nivell del sòl. Alguns tallers quedaren destruïts, i qualche cotxe va esser arrossegat. Hi va haver platges que perderen l'arena, i hotels de s'Illot, Porto Cristo, Porto Colom, etc. s'inundaren. Diversos ponts i carreteres quedaren molt afectats. El mal també va esser molt gran en el camp, amb inundació dels sementers, parets esbaldregades, animals morts i tota casta de destruccions.

Tan malament ha quedat l'agricultura (que ja per ella mateixa no funciona massa bé) que certs regidors i batles (en especial de per Campos) han comentat que ara és l'hora d'urbanitzar a les totes, i de deixar per sempre els horts. Fins i tot s'han fet comentaris dient que dedicaran els doblers dels ajuts i subvencions a fer apartaments.

Els torrents bruts, plens de fems, soques d'arbres, portes, restes d'obres, embossaven l'aigua temporalment, i en desembossar-se amollaven, de cop i volta, onades destructores. D'aquesta manera el creixement del nivell de l'aigua no va esser progressiu, sinó amb pujades ràpides i molt fortes.

El torrent de Coanegra, que és el que tenim més aprop, també ha pujat de nivell moltes vegades, fins i tot ha provocat víctimes mortals, com va esser el cas d'aquells ocupants d'un cotxe que varen esser arrossegats i morts. ¿Com està ara el torrent de Coanegra? ¿Està net? ¿les noves construccions han respectat el perill d'una possible torrentada?

És necessària una actuació de les institucions dirigida a ajudar als pagesos, comerços, i persones afectades, i que s'arreglin d'immediat les carreteres, ponts, ports, parets i platges.

Però ens volem aturar en els fets de l'Hotel El Corso de Porto Colom. Aquest hotel està situat dins el mateix torrent, tapant la seva sortida. Quan el torrent va revenir les instal·lacions serviren momentàniament per aturar l'agüa, però tot d'una pujà el nivell, tomant les parets i provocant una riuada que va anegar els soterranis de El Corso (a on hi havien instal·lat les cuines) i va matar tres persones, que no tengueren temps de fugir.

Però la principal causa de la tragèdia va esser la construcció de l'Hotel El Corso enmig del torrent. Un hotel sense els permisos municipals en regla, sense l'autorització de la Conselleria de Turisme i sense la legalització dels soterranis dedicats a cuina.

Molta de gent pensa que el batle de Felanitx, Cosme Oliver, hauria de dimitir, perquè té unes responsabilitats directes en els fets. El batle havia assistit a la festa d'inauguració de l'hotel, i coneixia els defectes que tenia la seva construcció. El batle s'havia negat durant mesos a discutir el cas dins l'Ajuntament de Felanitx.

S'han de prendre mesures per evitar aquest urbanisme descontrolat, que aixeca hotels i construccions a qualsevol banda, sense tenir en compte per res la legalitat. Ja basta d'hotels enmig dels torrents, de fer urbanitzacions que no respecten la naturalesa, i converteixen els millors llocs de Mallorca en llocs desolats i lletjos. S'ha volgut construir a qualsevol banda, sense els permisos i informes necessaris, amb la complicitat de càrrecs públics amb poc sentit de la responsabilitat. La dimissió del batle de Felanitx seria l'actitud més sèria i més democràtica, al costat d'una exigència de responsabilitats als propietaris i a l'arquitecte, l'exercici d'una manera més rigorosa d'entendre l'urbanisme. Però ens temem que passarà com sempre: diran que «no ha passat res», i se seguiran aixecant hotels dins els torrents.

CAS METGE REI

POSADA LA PRIMERA PEDRA

Les festes de Santa Maria del Camí han passat un any més, amb un programa bastant similar al d'anys anteriors, sense excessiva pera ni glòria. Els amants del protocol i de cerimònies més o manco solemnes, però, contaràn amb motiu per recrodar les festes d'enguany, ja que entre els actes del programa hem de destacar, pel seu caràcter excepcional, la cerimònia de col·laboració de la primera pedra de la Residència de Cas Metge Rei, duita a terme dins el marc de les esmentades festes, amb un marcada presència dels estaments polític i clerical.

La festa començà amb un passacarrers a càrrec de la banda de música del poble. Després arribaren a la plaça de la Vila, esperats per al Corporació Municipal i altres membres del Patronat de la Residència, les autoritats civils i eclesiàstiques de l'illa, entre les que es trobaven el Bisbe, Teodor Úbeda, el President del Govern Gabriel Cañellas, i el president del Consell Insular, Joan Verger. Després va tenir lloc al corral de Cas Metge Rei una missa concelebrada, presidida pel Bisbe, a la que no hi va assistir gaire gent, com es pot comprovar a la fotografia. A continuació, ja a la posta de sol, es va fer la cerimònia de col·locació de la primera pedra.

Més tard, sempre tal com estava previst al programa, hi va haver festa a la Plaça de la Vila, ja amb més gent i animació que a dins Cas Metge Rei. La festa va seguir la ja tradicional fórmula d'oferir actuacions només de persones i grups del poble, fórmula que es va encertar precisament amb motiu de la donació al polbe de l'herència de Dª Margalida Calafat. Varen actuar tots els que estaven prevists, a excepció del grup Coanegra, que no va comparèixer. En canvi, el grup Canyamel (més coneguts per Zadis al nostre poble) va ser l'encarregat d'allargar la vetlada fins a l'hora que els de Can Beia varen partir camí de LLuc. Fins que arribà l'hora, tothom va tenir ocasió de passar gust escaltant i ballant la música revetlera de Canyamel.

Si descomptam pagesetes i autoritats, poc públic va anar a missa. Tocaren a pocs feligresos per capellà!

El moment solemne i transcendent: La residència ja té una pedra posada.

FORN - PASTISSERIA BOVER

CA'N BLANCO

Carrer Llarg, 58
Tel. 62 00 52

CARROSSES: MÉS O MANCO COM SEMPRE

Dia 10 de setembre, diumenge, un any més va tenir lloc la desfilada de carrosses. I, deixant de banda un incident, poca cosa podem dir que no diguéssim l'any passat. Com que no es tracta de repetir els articles un any per l'altre, res direm. Quasi tot dins la tònica habitual de la «Mallorca típica» de postal rànica, més o manco ben escenificat. L'única temàtica que sortí de l'habitual va ser la carrossa de Migjorn, dedicada al descobriment d'Amèrica, i feta amb l'originalitat que aquest grup sol demostrar tenir. Vaja, unes quantes imatges són millors que massa paraules.

L'incident, que podeu veure a una foto, va tenir lloc quan la bístia que estirava un carretet va passar per davant la banda de música. En aquell moment, a causa d'un canvi de ritme de la música que la bístia no devia esperar, va fer que s'espantàs i se desbocàs. El resultat va ser la mula per terra i un bon «susto», que afortunadament no va tenir més transcendència.

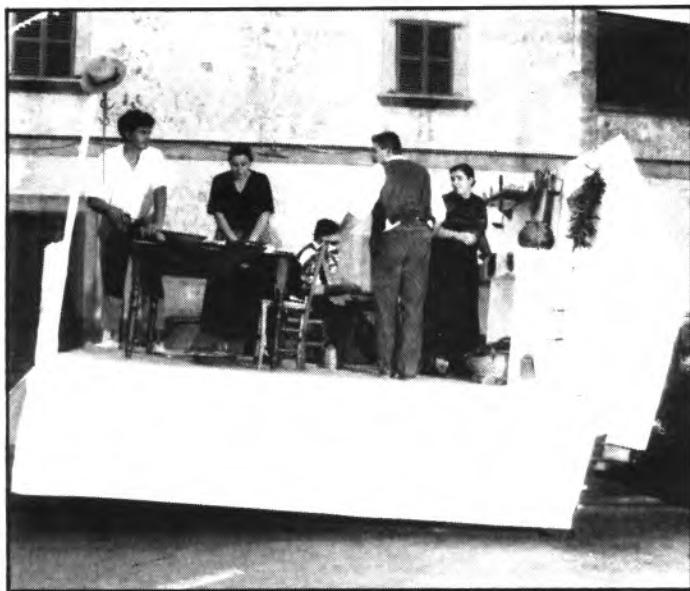
La imatge és prou eloqüent. La mula s'espantà per la música

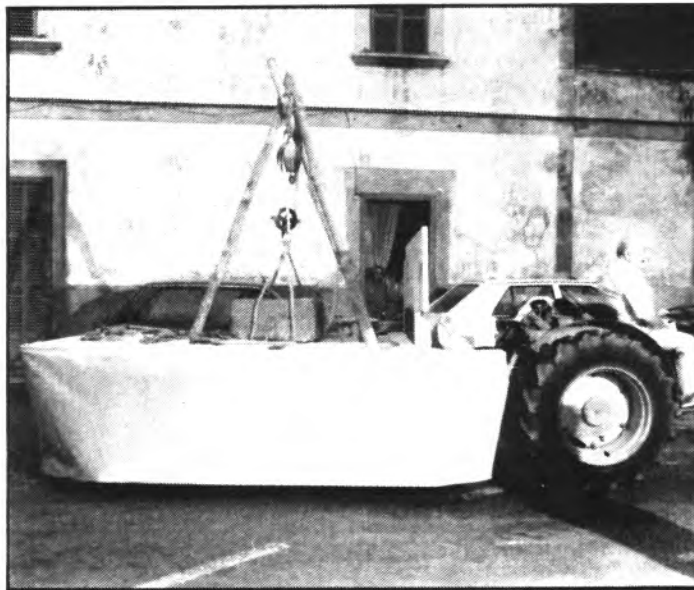
A totes les carrosses hi havia molta feina feta. A la de Migjorn a més molta gent i la seva particular manera de fer.

La carrossa dels filats s'endugué el premi, i anirà a Ciutat per les Festes de la Beata.

La temàtica de la tradició mallorquina, com sempre, va ser el motiu més freqüent a la cavalcada...

... però no l'únic, vetaquí un tema més actual impossible: La primera pedra de la Residència.

DESFILADA DE PERRUQUERIA DE MIQUEL SASTRE

El propassat diumenge dia 17 al vespre a l'edifici municipal, Miquel Sastre presentà la moda en perruqueria tardor-hivern 89/90. Una gentada assistí a la desfilada, que s'hagué de repetir un segon cop. La composició del públic era variada, encara que majoritàriament predominàs el públic jove.

L'acte trascorregué molt acuradament, comptant amb la presentació de Cristóbal Muñoz de Ràdio Balear d'Inca. Desfilaren 22 models —12 al·lotes i 10 al·lots—, i es comptà amb la col·laboració pel que fa a vestits i bijuteria de Can Cases, la floristeria Lluerna d'Inca, la instal·lació elèctrica de Joan Forteza, la col·laboració de Gabriel Feliu, del seu pare i mestre Gabriel Sastre i nombrosos particulars. Miquel ens expressà el seu agraïment cap a tota aquesta gent i a l'ajuntament per les facilitats donades.

Miquel ens presentà una gamma variada de pentinats i talls de cabells per dona i per home, des dels clàssics als models rockers dels anys vuitanta. Des dels cabells arplegats fins als desenfadats juvenils —però elegants— per dones. Els clàssics talls masculins i els moderns llargs de dalt i curts al costat per homes. Fins i tot un model de pentinat per parelles en el dia de noces.

L'acte consistí en una desfilada per parelles o sols dels diferents models per una passarel·la acompanyat amb música moderna. Tots els models, masculins com femenins demostraren una gran simpatia i ganes de fer, si bé cal resaltar la major soltura de les dones en el desfilat. Tota una encertada mostra de les tendències en perruqueria.

Miquel ens manifestà que de cada cop la gent és més exigent en perruqueria, aquesta mostra és una perruqueria que té en compte la personalitat de cada persona, adequant-se el tall i el pentinat a la imatge de cadascú, ressaltant les seves característiques pròpies, la qual cosa obliga el perruquer a una constant perfecció i formació, a una major professionalitat.

B.C.

CERÀMICA
CAN BERNAT

C/ BARTOMEU PASQUAL S/N
SANTA MARIA DEL CAMÍ

TELÈFON 62 01 78

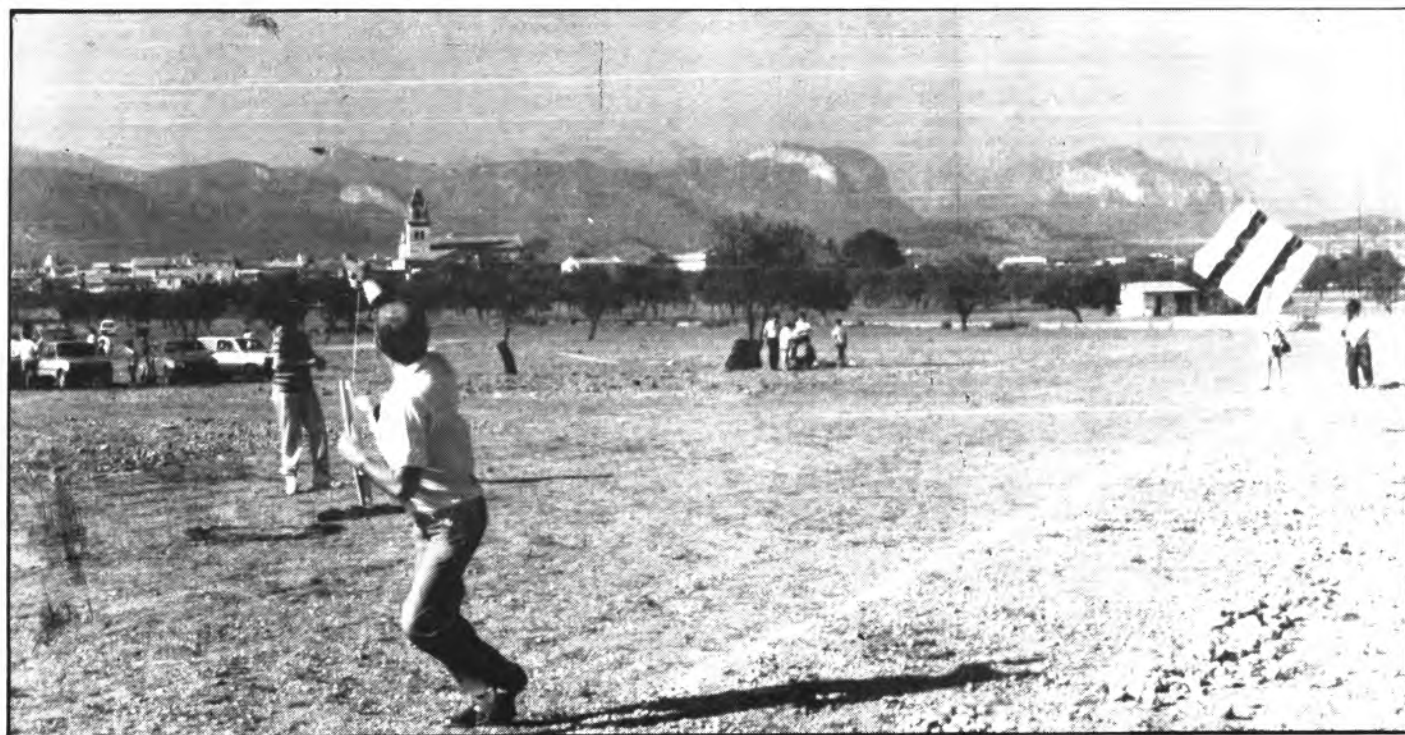

CAFETERIA

SA PLAÇA

Plaça Nova

VOLADA D'ESTELS

El programa de les festes de setembre d'enguany va acabar amb la segona edició del concurs d'estels, organitzat per la papereria Galop, i que enguany va tenir nou escenari. Els terrenys de Ca Na Nissa, mentre esperen les excavadores que els convertiran en autopista, varen esser el marc de l'espectacle multicolor de l'amollada d'estels i de la demostració d'aeromodelisme va esser menor que l'any passat, potser perquè els estels ja no eren la novetat de les festes: en total se'n varen inscriure prop de seixanta, dels quals a l'hora de la veritat només en varen comparèixer una quarantena.

Encara que en menor quantitat, els estels participants varen esser igualment lluïts i vistosos. N'hi havia de totes les formes i colors. Destacaren una vegada més les caieres, per la seva forma i la seva manera de volar; així com un d'una forma molt estranya, marró i groc, que per desgràcia no se va aixecar més d'un metre de terra. La majoria eren de paper de seda, però no en faltà qualcun de celofà, i fins i tot un de cartolina lleugera, forrat amb paper de colors fosforescents i amb una curiosa forma curvada que cridava l'atenció. Això sí, tots fets a mà.

Hem de dir que enguany el jurat s'ho va muntar millor, i va fer una sola classificació general, de tal manera que cada

estel només va rebre com a màxim un premi, i així evitar malesentesos i descontents. També hem de remarcar que entre el públic, no excessiu en quantitat, hi havia gent de totes les edats, tant participant com només mirant. Va esser realment una festa per a tots els públics.

M.V.

LLORENÇ SANS

Instal.lacions - Pressuposts
Reparacions

Instal.lacions BOMBES
SUMERGIDES

Reis Catòlics, 59 4.ª - 1.^a

Telèfon 24 68 74

Palma de Mallorca

Carrer Casasnovas, 21

Telèfon 62 06 02

Santa Maria del Camí

DE LA VILA A LLUC A PEU PARTICIPANT EN LA PUJADA FORANA

Aquesta vuitena eixida de la Vila a Lluç a peu, ha introduït un canvi en relació a les anteriors; s'han ajuntat en l'organització de la Pujada de la Part Forana a Lluç, que arreplega a més d'una trentena de pobles de l'illa. Consultats membres de l'organització Can Beia ens han informat que foren els organitzadors de la pujada forana que els sol·licitaren la unió, la qual cosa —afirmen— ha estat positiva, hi ha més gent, més animació, més actes programats.

Sortiren la nit de 10 de setembre després de finalitzar l'acte festiu de Ca's Metge Rei, sobre la una sortiren unes 350 persones —majoritàriament joves—. Durant la llarga travessa no hi hagués cap mena d'incidents, tret d'un jove que es marejà fortament. Hi hagué un concert dels antics blavets a una de les voltes de la pujada, una representació teatral del Salt de la bella bona, ofrenes a la Mare de Déu de Lluç dels pobles —Santa Maria aportà un paneret d'ametles i un cistellet de raïm— missa de campanya presidida pel Bisbe de Mallorca, i retornada amb cotxe o amb autocar cap a la vila.

L'organització Can Beia s'ha vist recolzada en l'avituallament per l'organització forana. Els radioaficionats santamariers eren presents per facilitar la marxa.

Possiblement el fet de que la eixida coincidís amb el dia de festa per Cas Metge Rei i en les carrosses de l'endemà restà certa participació. L'organització —com sempre— ja pensa en l'any qui vé.

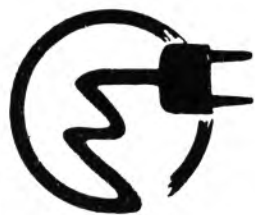
fusteria

Bartomeu Canyelles Rubí

**TREBALLS DE FUSTERIA
EN GENERAL**

Bernat de Sta. Eugènia, 86 - Tel. 62 00 80

JOAN FORTEZA CAMPINS

Instal·lacions elèctriques
xarxes de baixa tensió
bombes submergides

Carrer Bartomeu Pasqual, 4 A - Tel. 62 09 39

NOVA VISITA SAHARAUI

(Foto: Ricard Mesquida)

Per segon any consecutiu el grup de nins i nines del Sàhara que cada any visita la nostra illa, varen venir a Santa Maria per a conèixer d'aprop el procés de fabricació de la ceràmica al taller de Can Bernat.

Durant les seves vacances a Mallorca, convidats per l'Associació d'amics del Sàhara i amb la col·laboració del Govern Balear, els nins i nines saharauis han tengut ocasió de fer moltes d'excursions i visites arreu de l'illa, tant lúdiques com culturals. D'aquesta manera han deixat per unes setmanes els seus poblats del desert algerià per conèixer un món totalment diferent.

El lloc on viuen aquests al·lots i al·lotes està situat al sud d'Algèria, enmig del més inhòspit desert saharià. Allà se varen haver d'instal·lar els habitants del Sàhara Occidental (abans Sàhara Espanyol) l'any 1975 quan el govern d'Espanya en comptes d'accedir que el Sàhara fos independent, va repartir el seu territori entre Mauritània i el Marroc. Finalment l'exèrcit marroquí es va apropiar de tot el territori, i la població que va poder va emigrar a la regió de Tinduf, enmig del desert, on han creat amb esforç i voluntat els seus poblats, foradant pous i sembrant horta, construint escoles i hospitals, a l'espera del dia que puguin tornar al seu país. Ara tot sembla indicar que aquest dia ja no està molt llunyà. Ens agradaria l'any qui ve, o si no d'aquí a pocs anys, en tornar a visitar-nos, poder dir-vos que aquests nins i nines ja vénen del seu país, de la pàtria dels seus avantpassats, que ells encara no coneixen. Seria senyal que la pau i la justícia haurien tornat a aquell racó del món.

M.V.

EN POQUES PARAULES

JOAN ARTIGUES A MALAGA

El pintor Joan Artigues exposa la seva darrera producció pictòria al Cortijo Bacardí de la Fundació Bacardí i Cia (per la qual fou guardonat l'any passat), que està ubicada al Polígon Industrial Santa Teresa de Màlaga. L'exposició estarà oberta del 6 al 27 d'octubre.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

El dia 2 d'octubre comença el curs de l'escola municipal de música, que impartirà les ensenyances els diïlluns i dijous de 18 a 20 hores a l'edifici municipal. Enguany es podrà cursar Solfeig, Piano i Cant Coral. La matrícula és gratuïta.

DANSA ESPANYOLA I SEVILLANES

La professora Ana Maria Redondo començarà les classes de dansa espanyola i sevillanes el dia 3 d'octubre a l'edifici municipal. Les classes seran tots els dimarts i dijous de 19 a 21 hores.

NOUS COMERÇOS

Malgrat de moment encara no s'hagin inaugurat, molt possiblement a principis d'octubre ja estarà en funcio-

nament el gimnàs ubicat sobre l'estudi Llorenç Frontera, es dirigeix Joan Parets. Hem averiguat que a l'antic comercial Santa Maria s'han d'instal·lar una hamburgueseria i bar musical, que al descampat de davant Hortus s'instal·larà un restaurant amb un centre comercial, i que al carrer Jaume I s'ha instal·lat el taller de nappa i pell de Rafel Pizà.

SANT BERNAT A SON FANGO

Durant el dissabte dia 19 i el diumenge dia 20, la barriada de Son Fango s'omplí de paperí i de festa. Un animat grup de veïnats, amb la col·laboració de les cases comercials i de l'ajuntament, han organitzat per segon cop les festes recobrades l'any passat. Festes senzilles, familiars, amb ball de bot, Salvador Rei i comèdia, sense faltar les xeremies i les joies. El més important d'aquestes festes d'agost a Son Fango, és que han sorgit i són realitzades desinteressadament per un grup d'homes i de dones d'aquesta barriada dels Hostals.

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS

Noè Bover Arreza (6-8-89)
Narcís Rosselló Juan (8-8-89)
Jaume Morales Ordinas (16-8-89)
Ana Tordillo Mayol (22-8-89)
Andreu Noguera Moreno (16-8-89)
Sebastià Ordinas Capó (19-8-89)
Maria Magdalena Montesinos Martorell (28-8-89)
Silvia Garcia Mayrata (7-9-89)
Maria Magdalena Pizà Vidal (11-9-89)
Rafaela Concepció Barea Marí (5-9-89)

DEFUNCIONS

Bartomeu Truyols Llompart (1.966 — 5-8-89)
Sebastià Cabot Frontera (1-5-1.908 — 12-9-89)
Jerònima Campins Serra (16-3-1.895 — 18-9-89)
Manuel Llaneras Ginart (— 20-9-89)

MATRIMONIS

Víctor Garrido Palmer i Rita Immaculada Ribas Morey (5-8-89)
Rafel Pizà Ordinas i Magdalena Canyelles Ferrer (12-8-89)
Josep Llabrés Bernat i Catalina Cabot Canyelles (26-8-89)
Antonio Martínez Iniesta i Margalida Nativitat Amer Garcia (26-8-89)
Antoni de Luis Bonnin i Catalina Canyelles Pizà (2-9-89)
Carles Barcelona Garcia i Concepció Gonzalvo París (16-9-89)
Francesc Josep Borreguero Serra i Araceli Díaz Pérez (16-9-89)
Miquel Moyà Crespí i Maria del Camí Bover Ripoll (16-9-89)

Font: Registre Civil, 25 de setembre

Viver HORTUS

La major exposició de Mallorca
de plantes ornamentals

Camí de Coanegra s/n. - Tel. 62 02 79

Sa Perxa

tota casta d' embotits,
formatges i patés
pollastres a l' ast

Tel. 62 11 17

SETEMBRE PASSAT PER AIGUA

Tenim sort a Santa Maria. Mitja Mallorca ho ha passat ben malament a causa de les inundacions. Noltros, com a molt, mos hem banyat si no duiem paraigua. Perquè ploure, ha plogut, però sense exageració. Aquí teniu les xifres de l'aigua caiguda damunt Santa Maria. Com podeu veure, molt inferior als 200 litres que caigueren en un sol dia a Sant Salvador de Felanitx. I resau per que no plogui massa, perquè si a Manacor, Son Sardina o Porto Colom nedaren, aquí haguéssim hagut de menester equip de submarinisme si hagués plogut igual.

AGOST:

dia 10.....17 litres/m²
dia 31.....28 litres/m²

SETEMBRE:

dia 1.....2'5 litres/m²
dia 5.....32 litres/m²
dia 6.....2'5 litres/m²
dia 7.....30'5 litres/m²
dia 10.....10'5 litres/m²
dia 21.....0'5 litres/m²
M.V.

BOUTIQUE

NOVA GENT

SANTA MARIA

**CADA DUES SETMANES, RENOVACIÓ D'EXISTÈNCIES
DISSABTES HORABAIXA OBERT**

Bernat de Santa Eugènia, 87 - Tel. 62 01 33

QUEIXA

Hem rebut queixes contra l'Ajuntament denunciant un fet que mereix esser ressenyat a la nostra revista. Resulta que treballadors municipals anaven repartint per les cases propaganda d'un negoci particular, concretament de l'escola de ball de n'Ana Maria Redondo. Lògicament els que repartien la propaganda havien rebut ordres de qualche membre del govern municipal. I ens demanam: Ha cobrat l'Ajuntament la factura corresponent per aquest servici? No estan fent competència deslleial a correus o altres empreses de repartiment? Què tenim, un Ajuntament o una agència de publicitat?. No és d'estranyar que la senyora Redondo quan actua a les festes patronals se desfaci en agraïments als membres de la majoria municipal, amb favors així! Quina casta de favors les deu fer ella a canvi?

cafeteria - bar Comerç

local climatitzat
gelats - refrescs - tapes
un local ample i confortable per a tots

Plaça dels Hostals, 27 - 29 - Tel. 62 00 29

CONSPORT

AUXILIAR CONSTRUCCIÓ

PISCINES - TENNIS - XALETES - SAUNES - COMPLEMENTES

Mateu Juan Matas

DIRECTOR

Barceló i Combis, 10

Telèfon 46 52 11

PALMA DE MALLORCA

Joan i Maria

PERRUQUERS

Antoni Gelabert, 18 - Tel. 62 06 81

PERRUQUERIA JOANA DENUNCIA UNA DECISIÓ CANVIANT I POLÈMICA DEL REGIDOR DE CULTURA

La perruquera Joana Salom Dolç s'ha posat en contacte amb la redacció de Coanegra, per a denunciar un fet que ella considera com a tractament discriminatori i de manca de sentit ètic. Ens manifestà que el regidor de cultura primer digué sí i llavors digué «sí, però has de...», és a dir un no encubert.

Joan Salom i el seu fill Pepin conjuntament amb un altre perruquer havien d'organitzar una desfilada de models. Joana és posada en contacte amb el regidor de cultura Gabriel Mesquida, i aquest li manifestà que sí, que tiràs endavant, que podran utilitzar l'Edifici Municipal per a la desfilada. Manaca més d'un mes per la desfilada, comencen els preparatius, triar pentinats, cercar models, etc. Joana s'entera a través d'una tercera persona, que el regidor de cultura ha dit que «aquesta no farà la desfilada perquè deu doblers a l'ajuntament, de rebuts impagats». Joana queda astorada, no s'en pot donar passada d'haver-se assabentat a través d'un tercer d'una notícia que fa referència a ella, i el que creu més greu «com un regidor de cultura s'atraveix a escampar la meua situació de deutes amb l'ajuntament, aquest és un tema privat, entre l'ajuntament i jo, i a més no tenc res a amagar, dec uns tikets del fons i de l'automòbil», això -afegeix- és un comportament poc madur i gens ètic.

Joana es posa en contacte amb el regidor de cultura per aclarir cara a cara els fets, sembla veritat el que ella sabia: «no podrà fer la desfilada a no ser que pagui els deutes». Joana i

Pepin s'hi repensen, en principi d'acord, però després consideren que és un abús de poder del regidor, una mena de pressió inadequada, fins i tot un clar xantatge?: «si pagues sí, si no pagues no».

Joana manté una última entrevista amb el regidor de cultura a la qual li manifesta la seva decisió presa. No farà la desfilada, a més li manifesta que ella creu que el regidor ha mesclat «ous amb caragols». Ja que una cosa és fer una desfilada a l'edifici municipal -que al cap i a la fi l'hem pagat tots els santamariers a través dels impostors de l'IRPF- i una altra són els seus deutes tributaris amb la tresoreria municipal.

Joana considera que l'Ajuntament ha de reclamar els rebuts impagats, però que un regidor de cultura no ha de pressionar, ni condicionar la utilització d'un edifici públic al pagament, un clar abús de poder. I el que creu molt més greu la poca dignitat que ha demostrat el regidor de cultura quan ha comentat a tercers la situació tributària d'un santamari. D'altra banda quan el regidor de cultura la pressiona, sols mancaven quinze dies per la desfilada, Joana i Pepin tenien gairebé tots els preparatius, els joves que havien de desfilar il·lusionadíssims. Joana per respecte a sí mateixa, a la gent que havia il·lusionat, ha decidit donar llum pública a través de Coanegra dels fets succeïts durant agost-setembre. Sens dubte un tema polèmic.

Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà

GOVERN BALEAR

CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA

Què és S.I.A.C.?

El S.I.A.C. és un servei d'informació i atenció al ciutadà adscrit a la Conselleria Adjunta a la Presidència que té, entre altres, els objectius següents:

- Informar als ciutadans sobre les actuacions de l'Administració de la C.A.I.B. sobre qualsevol altre tema que els ciutadans sol·licitin en relació als organismes dependents del Govern Balear.
- Donar a conèixer l'estructura i funcions de les altres Administracions: Consells Insulars, Ajuntaments i Administració Perifèrica de l'Estat, radicades a les Balears.
- Facilitar informació sobre la tramitació d'expedients, línies d'adjudes de la C.A.I.B., etc.
- Recollir iniciatives i tramitar queixes i reclamacions sobre el funcionariat de les diferents Administracions.

Com posar-se en contacte amb noltros?

Vengui a visitar-nos

Ens complaurà la seva visita. Estam a la seva disposició de 08.30 - 14.30 hs. tots els dies laborables. Els dissabtes de 09.30 a 13.30 hs.

Truqui per telèfon

Si no vol, no necessita desplaçar-se fins a la nostra oficina per a resoldre el seu assumpte. Ens crida al **900-321-321** i l'atendrem amb molt de gust, ja no oblidis, la criada, és gratuïta, conèixer el que volem no costa res!

Ens escrigui

Si vostè no es pot desplaçar fins a la nostra oficina, o no té telèfon, ens pot escriure una carta i ben aviat rebrà notícies sobre la informació sol·licitada.

S.I.A.C. PL. DRASSANES, 4 - 07012 PALMA DE MALLORCA

L'AJUNTAMENT PRORROGA UNA OBRA QUE TENIA EL PERMÍS CADUCAT DES DE 1985

L'OBRA ÉS DEL REGIDOR BARTOMEU CAÑELLAS

A la darrera Comissió de Govern de l'Ajuntament de Santa Maria (formada pel batle Josep Estarelles, i els tinents de batle Gabriel Mesquida, Vicenç Santandreu i Bartomeu Cañellas, tots ells del PP) es va aprovar una pròrroga de les obres situades en el carrer Bernat de Santa Eugènia, 88, promogudes pel regidor Bartomeu Cañellas.

Les obres s'havien iniciat l'any 1983, i el permís ja havia caducat. Amb aquesta autorització la Comissió de Govern passava per alt els anys transcorreguts des de que el permís caducà fins ara. L'Ajuntament procedia com si fòssim l'any 1985, i la llicència no hagués caducat. Això en Bartomeu Cañellas, que forma part de la Comissió de Govern, s'estalviava de pagar una suma considerable pels recàrrecs dels anys passats.

Dins la reunió de la Comissió de Govern Vicenç Santandreu no va estar d'acord amb aquest tracte de favor, i va votar en contra. Per tant la discutible pròrroga sols va ésser aprovada amb els vots del batle i de Gabriel Mesquida (en Bartomeu Cañellas com a part interessada no va participar en la discussió i votació).

UN INFORME TÈCNIC SORPRENENT

L'informe tècnic, realitzat per l'arquitecte municipal, ens ha deixat de pedra. Diu: «Vista la instancia y los documentos acreditativos que explican la demora, parece que no hay impedimento para la concesión de prórroga».

D'entrada això no és cap informe tècnic. L'informe tècnic hauria de dir si el projecte del 1983 s'adapta a la normativa del 1989 (Normes Subsidiàries), i en tot cas hi hauria d'haver un informe jurídic, que no hi és.

Aquest «parece» de l'arquitecte municipal, Sr. Guillem Bujosa, ja ho diu tot. Això no té cap serietat. L'arquitecte es renta les mans de manera descarada. ¿Quin valor poden tenir uns «informes tècnics» fets d'aquesta manera?

FAVORITISMES I DIVISIÓ DINS LA MAJORIA

La majoria municipal de PP, amb aquest tema, s'ha dividit.

Josep Estarelles i Gabriel Mesquida han votat una cosa i Vicenç Santandreu una altra. Segons pareix s'ha comès una nova il·legalitat. Una més, i això és la cosa més greu, amb la intenció d'afavorir un regidor de la majoria.

¿Tindrà el mateix comportament el batle amb totes les obres amb permisos caducats? ¿Serem iguals tots els santandreuers? ¿Es passarà per alt la normativa urbanística per beneficiar a tothom?

Si aquest fet es confirma, ens invadeix una sincera preocupació: ¿fins on ha arribat l'ajuntament en la pràctica de favoritismes? ¿Quina confiança mereixen aquests regidors?

EL POLÍGON INDUSTRIAL

Una vegada aprovada en el Plenari de l'Ajuntament de Santa Maria la modificació de les Normes Subsidiàries, la tramitació del Projecte pot ésser encara molt llarga.

Tot això pareix que du a la necessitat de què s'arribi a un acord urbanístic sobre la zonificació del Polígon, amb les cessions obligatòries que s'han de fer a l'Ajuntament. Diferents regidors consultats han dit que s'ha d'aplicar al Llei de Sòl, amb un tractament convenient de les zones verdes públiques, equipaments (cedits a l'Ajuntament), i el 10 % de l'aprofitament mig urbanístic.

Els promotors del Polígon de Son Llaüt ja han fet una oferta, en la qual cedeixen a l'Ajuntament les cases de Son Llaüt i 14.000 m² situats devora les cases (que inclouen equipament socia, deportiu i zona verda).

A l'Ajuntament li correspondrien 15.000 m² sols en concepte de l'aprofitament mig (als quals s'hi haurien de sumar els terrenys d'equipaments i zones verdes). Els promotors argumenten que el preu de les cases de Son Llaüt és de 35 milions.

Des de COANEGRA anirem informant de com es va avançant en aquest assumpte del Polígon Industrial.

GALERIA CA'N BRAHÓ

MARCS
QUADRES
MOTLURES

Quarter V^a
Tel. 62 01 26

NIELS NORGAARD

MIQUEL SANTANDREU

- *Vespinos - Mobylettes
- *Moto-serra ECHO
- *Moto-cultor PIVA
- *Vespa

Bernat de Sta. Eugènia, 126 - Tel. 62 00 77

L'AJUNTAMENT INFORMA

RECAPTACIÓ DE TRIBUTS

REBUTS AL COBRAMENT

Contribució rústica

Contribució urbana

Llicències fiscals

PAGAMENT EN PERÍODE VOLUNTARI

-A Palma

Del 18 de setembre al 18 de novembre, des de les 8 fins a les 14 hores al carrer Jeroni Amengual número 13 (Devora la Plaça de Santa Eulària)

A Santa Maria

Els dies 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21 d'octubre des de les 8 fins les 14 hores a la CASA DE LA VILA.

PAGAMENT AMB RECÀRREC DEL 20 %:

Passat el dia 18 de novembre, la recaptació dels impagats serà executiva en via de recàrrec, amb un recàrrec del 20 %.

AJUNTAMENT DE SANTA MARIA DEL CAMÍ

FRANCISCA M. AGUILÓ, ASSISTENT SOCIAL A STA. MARIA

Si no vaig malament, em sembla que és la primera vegada que la nostra vila compta amb un assistent social, en aquest cas assistenta, perquè es tracta de na Francisca M. Aguiló Estrany, natural d'Inca, qui d'ençà el passat mes d'Agost s'ha fet càrrec d'aquesta plaça creada gràcies a una concertació entre diferents institucions.

Na Francisca és una al·lota jove i amb ganes de treball. Diplomada en Treballs Socials va fer feina al Centre Base de Minusvàlids, participant després al Curs de Planificació i Programació per a assistents socials en atur. Ara la podeu trobar a la Casa de la Vila els dimarts i els dijous d'onze a dues per atendre les vostres consultes. Comparteix la seva tasca entre Alaró i Sta. Maria i de moment ens diu que la primera cosa que es proposa és fer una prospecció de cara a estudiar les necessitats contactant amb diferents professionals que desenvolupen la seva activitat a la nostra vila (metges, mestres, etc.) per tal d'anar-se informant de la problemàtica i poder arribar a establir allò que en termes de la professió anomena programes conjunts d'actuació en matèria de salut, educació, cultura,...

El visitant que ve a fer una volta pel poble pot ser veu que Sta. Maria no té l'aparença de patir gaires problemes des del punt de vista de l'assistència social: als carrers no hi són habituals infants captaïres, ni prostitutes, ni joves delinqüents a la recerca de droga empaitant desprotegides ancianes, ni d'altres escenes semblants més associades al medi de la gran urbs. Però tots sabem que sota l'aparença calmosa hi ha gent que

«Orientar el ciutadà quan sorgeix una dificultat, és una de les millors maneres d'encarar una possible solució als problemes»

pateix problemes ben angoixosos necessitada d'ajut. És cert que als pobles la solidaritat és més gran i que el bon veïnatge més d'una vegada ha realitzat una tasca exemplar d'assistència social, però na Francisca precisament ens crida l'atenció sobre aquest punt indicant que no per això hem de cometre l'error de creure que els problemes es solucionen

fàcilment per aquesta via. Ni de bon tros. A Sta. Maria hi ha persones amb problemes greus de subsistència, alcoholisme, invalidesa, vivenda en males condicions, marginació, persones majors soles que amb prou feines es poden valer per elles mateixes... Pot ser no són problemes que surtin a la superfície en el sentit que moltes vegades es viuen

FONER

**MINYO
INFANT
ESPORT**

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMÍ

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

magatzem de materials de construcció

GAMUNDI

Gabriel Mesquida, 1 - Tel. 62 02 30

«D'acord amb les posicions més renovadores, cada vegada hi ha manco tendència a construir residències»

a casa de portes endins, però tots coneixem o hem sentit parlar de casos concrets que afecten els nostres conveïns.

Però na Francisca ja ens posa en guàrdia del simplisme que suposa parlar només d'aquestes problemàtiques i ens fa saber que les tendències actuals en matèria d'assistència social van més enllà i maneja conceptes tals com pre-

venció, re-inserció, cooperació, informació.

La informació és precisament un dels primers serveis que l'assistent social pot oferir a qui necessiti ajut, per exemple, en matèria de pensions al marge de la Seguretat Social o de mercat de treball. Orientar al ciutadà quan sorgeix una dificultat és una de les millors maneres

d'encarar una possible solució als problemes. Tant si es tracta de sol·licitar un ajut econòmic o d'altre índole, es pot acudir a l'assistent social per saber on anar per trobar l'entitat o la institució que pugui oferir uns recursos als quals l'afectat pugui tenir dret.

Na Francisca també fa especial referència a la participació del veïnatge. Les modernes tendències volen fomentar la tasca que puguin dur a terme grups de voluntaris que desinteressadament vulguin prestar serveis concrets com poden esser ajudes fetes a domicili, etc... tenint en compte que aquest voluntariat podria aportar no sols actuacions sino també idees útils de cara a programar les funcions d'assistència.

Ja per acabar i com que és un tema de permanent interès a la nostra vila que es pot englobar en el concepte genèric d'assistència social, no volem passar per alt de parlar de la projectada residència de la 3ª edat. Na Francisca avisa abans de res que sobre la residència de Sta. Maria en concret no està encara en condicions d'opinar perquè el poc temps que fa que ocupa la plaça no li permet de reunir prou elements de judici. Amb tot, comenta que d'acord amb les posicions més renovadores de la seva especialitat cada vegada hi ha manco tendència a construir residències perquè allò que es pretén és descentralitzar els serveis d'assistència procurant fer-los arribar al propi domicili dels ancians, és a dir, es vol que les persones majors que viuen soles segueixin habitant al seu domicili de sempre i són els serveis d'assistència social els qui es desplacen a cada casa per prestar ajuda i atenció a aquestes persones. Això no obstant, na Francisca també opina que sempre faran falta residències, si més no per atendre determinats casos.

I fins aquí la conversa. Desitjam a na Francisca que tenguí una feliç estada a la nostra vila i que pugui desenvolupar la tasca que s'ha proposat.

Text: J.S.M.
Fotos: R.P.O.

CONFECCIONS

VICÈ

MODA JOVE

RENAULT

MARTI CANYELLES FERRANDO

SERVEI OFICIAL
C/. Bernat de Sta. Eugènia, 71
Tel. 62 06 74
SANTA MARIA DEL CAMI

ZADIS - CANYAMEL: L'AFECCIÓ PER LA MÚSICA

Canyamel-89: tot uns senyors!

Primera foto promocional del grup. 1.969

Han passat vint-i-un anys des que cinc jovenets, quasi al·lots, varen decidir ajuntar-se al nostre poble per formar un grup musical. Llavors, poc devien pensar que aquella curolla resistís com ho ha fet el pas del temps, i que avui, dos decennis després, seguissin els mateixos, fent allò mateix que els va juntar: música. Els «zadis» de llavors, enguany han canviat de nom. Es diuen «canyamel». Les persones no han canviat, són les mateixes, només un poquet més «ma-dures»

EL COMENÇAMENT

En Joan Garau (de Can Buc) i en Rafel Coll, de fa-

mília santamariera però que ja vivia al Pont d'Inca, estudiaven plegats a l'escola de maestria de Ciutat. A en Joan li agradava la guitarra i a en Rafel la tropeta. Tenien devers 15 anys, i volien fer un grup de música. Per això ho digueren a en Joan Sbert, que tocava l'orgue i a en Toni Pizà, que seria el bateria. Tots quatre es posaren a assatjar a ca'n Joan Sbert. Era el mes de maig de 1.968. A finals d'aquest mes es feia l'homenatge a la Vella, i els convidaren per actuar. No s'ho pensaren dues vegades. Triaren un nom -zadis- i cap a l'escenari. Interpretaren deu cançons (dues de les quals eren de creació pròpia), totes instrumentals. Havia

Del 73 al 75 Toni Colomar duia la veu cantant.

estat el debut del grup.

Anava sovint a veure'ls assatjar en Biel Duran, un amic del Pont d'Inca que també anava a l'escola de maestria. Li havien demanat que tocàs el saxo amb el grup, però ell es negava. Després de la primera actuació va canviar d'opinió i va acceptar entrar al grup, però enlloc de tocar el saxo tocava el baix elèctric.

A finals de Juliol, un bon dia varen anar a ballar a Consell, i en Biel els va presentar en Pedro Comes, company seu de feina a l'aeroport en aquells moments, dient-los que tocava molt bé la bateria.

Els seguien assatjant i fent algunes actuacions més

a Santa Maria. Dia 8 de setembre tocaren a la Plaça de la Vila en motiu de la festivitat de Santa Maria del Camí. Estrenaren el primer equip de veus, i en Biel ja tocava el baix. Seguien fent només temes instrumentals.

Altres actuacions que feren varen ser ja fora del poble: a Bunyola, els primers hotels, etc... Començaven a cobrar per actuar i es decidiren a cantar les primeres cançons. A Santa Maria coincidiren amb els Vulkanics, un altre important grup local.

Per Nadal varen tocar dues vegades al Bar España. Com que no els hi pagaren el que havien acordat, entrar en el grup com a manager, en Joan

Jaume Rigo, cunyat de Joan Sbert, per encuidar-se'n de totes les qüestions «extra-musicals», ja que consideraven que era l'única persona que tenia fe en les possibilitats del grup.

Els zadis era un grup que feia música perquè els agradava. No era la seva intenció fer-se professionals, sinó passar-s'ho bé. Assatjaven cada vespre, i els caps de setmana tot el dia.

Posats ben d'acord amb el preu, tornaren tocar al Bar España dia 1 de gener. Per Sant Antoni actuaren novament davant sa Cortera, a sa Plaça de la Vila, al fogueró de l'ajuntament. Va ser la darrera actuació amb en Toni Pizà de bateria. Ho va substituir en Pedro Comes, al qui havien conegut anteriorment. Coincidint amb aquest fet varen traslladar els assatjos al Pont d'Inca, pensant a Santa Maria que el grup s'havia separat. Ans al contrari: el grup s'estava consolidant. Assatjos a diari. Actuacions. Tenien entre 16 i 17 anys.

A principis d'estiu començaren a tocar a «Sa Tafona» a Alaró. Hi anaren pràcticament tots els diumenges. Varen fer també moltes de «verbenes», vora els grups més coneguts del moment: Javalóyas, Tamaras, 5 del Este, Telstars, Z-66... Anaven a tocar a desfilades de moda a hotels, etc... Havien començat a fer feina amb un representant, en Tolo Jaume de «espectáculos Maja».

A finals d'estiu els hi va dir que anirien a tocar tot el mes d'octubre a un hotel d'Eivissa, i així ho feren. Dia 5 d'octubre arribaren i estaren tot el mes a l'hotel Hawai a Sant Antoni, actuant a diari des de les 9 fins a les 2 del matí. De dia assatjaven molt. Vivien a una pensió i encara ara sen recorden de lo bé que s'ho passaven. Els acompanyà el manager, però no hi estigué tot el mes, només hi anava qualche cap de setmana.

L'any 1969 havia acabat amb un balanç més positiu que l'anterior. Havien fet 100 actuacions, i econòmica-

Testimoni d'una època. 1.970

ALEGRES TARDES JUVENILES MERIENDA y CONSUMICION

EN SALA FIESTAS PRIVADA

(Pa amb oli i olives - Vi blanc i negre)

LOS ZADIS

el conjunto más joven de España: DISCOTECA

DOMINGOS TARDE de 17 a 21 horas

PRECIO. TODO INCLUIDO: 100 PTAS.

ment la cosa no els havia anat malament.

A principis de l'any següent anaren al barbacoa «Son Sunyer» a una eliminatòria per triar el grup que havia d'actuar tot l'estiu a la sala de festes del barbacoa. S'havien presentat set grups, essent elegits els zadis. El contracte que els oferiren era millor que tornar a l'hotel d'Eivissa tot l'estiu i decidiren quedar-se a Son Sunyer.

Dia 21 de febrer ja feren la primera actuació, acompanyant altres atraccions, entre d'elles al mag santamari-nerudín. El mes d'abril actuaren 8 vegades, maig 18, juny 25, juliol 28, agost 29 i setembre 17.

Acabaren el contracte a finals de setembre. Havien fet més de 120 actuacions. Però les ofertes seguien, i partiren tot d'una un altre cop a Eivissa, aquesta vegada amb un contracte per mig any. Sense adonar-se'n, els zadis no feien altre cosa que tocar i assatjar: pràcticament vivien de la música.

A l'hotel Hawai de Sant Antoni d'Eivissa actuaven a diari, des de les 9 a les 2 de la nit. Després tots els matins assatjaven des de les 11 fins a les 3. En Biel va començar a tocar el saxo. Tots estudiaven i perfeccionaven el seu instrument. Vivien plegats a un apartament i menjaven al mateix hotel, encara que tenien totalment prohibit fins i tot xerrar amb qualsevol client de l'hotel.

1.970 va ser l'any que feren més actuacions: 225. Tenien un repertori de més de 200 cançons i podien tocar fins a deu hores seguides.

El contrast de l'hotel s'acabava el mes de març del 71. El director els demanà que es quedassin tot l'estiu, però no era possible perquè les obligacions militars reclamaven a tots els músics.

El mig any que havien passat a Eivissa difícilment s'els hi oblidarà. Eren temps de canvis -el moviment hippie, l'aparició de les drogues, etc...- i els agafà en una edat molt jove, encara que volen deixar ben clar que varen

Devers l'any 83, amb un parell d'anys més damunt, igual de marxosos.

esser i encara ho són «gent molt sana». Va ser una temporada que tocaven moltes hores, si bé sempre trobaven temps per anar un poc de marxa. En Pedro era el que més lligava... En Biel va conèixer una al·lota anglesa que tenia devers 15 anys que avui és la seva esposa. Encara sen recorden que varen rebre una carta de la mare de na Silvia, dient-lis que per Nadal els hi enviaria un petit obsequi: vaja sorpresa en rebre el regal! Era na Silvia, que anava a passar les festes amb ells.

El dia dels innocents es presentà en Rafel a casa dient que havia tengut un accident de cotxe, i que l'havia esclafat. Com que no s'havia fet res ningú s'ho va creure. Però era ben vera. Va sortir de la carretera i va caure per un precipici d'uns quants metres. El cotxe -un 850 coupés- era d'un familiar que vivia a Eivissa.

EL SERVEI MILITAR

Els cinc components dels Zadis havien entregat els papers per fer servei militar com a voluntaris al quarter d'aviació, i ho havien fet al mateix temps perquè els cridassin tots junts. Però no va ser així. Primer de tot crida-

ren a en Joan Sbert, a principis d'abril. Els altres quatre seguien actuant a hotels de Cala Millor i de la Colònia de Sant Jordi. Els caps de setmana també hi anava en foan. Quan tenia guàrdia la comprava per poder anar a tocar. Així passaren l'estiu, fins que a la tardor els cridaren a tots a files.

SEGONA ETAPA: EL MILLOR MOMENT MUSICAL

A finals de 1.972 varen acabar el servei militar. Feia un any i mig que no tocaven. Es reuniren i decidiren seguir endavant, però amb un canvi: en Rafel deixava el grup per motius personals (s'havia de casar) i va entrar en Toni

Colomar, com a cantant. L'havien conegut en el servici.

Amb la nova formació tocaven tres anys, fins a 1.975. Actuaven a hotels i verbenes. En Toni cantava molt bé i consideren que va ser el millor moment musical del grup. Però es feien grans. Ja no tenien 17 anys, en tenien 23 ò 24. No havien canviat el seu plantejament inicial: tocaven perquè els agradava; la música era la seva afició, no la seva feina. Per això cada un anava cercant altres feines que els garantís el seu futur.

L'any 1.975 en Toni Colomar va abandonar el grup, i s'incorporà a una altra formació: els Brios. En Biel tenia molta de feina al seu negoci de representació, i

CAIXA DE PENSIONS

"laCaixa"

Una de les primeres actuacions dels Zadis, a la plaça de la Vila, amb en Toni Pizà a la bateria.
Era el mes de gener de 1.969

també ho deixà fer. Va entrar un nou baix, però al cap de dos mesos en Pedro també se'n anà i varen decidir disoldre el grup, just quan tenien feina prevista per tot un any.

L'any 76 es tornaren ajuntar en Joan Grau i en Biel. Li digueren a en Joan Sbert, però no es va voler comprometre. Trobaren un altre guitarrista i un bateria de Lluçmajor i formaren un grup que va durar uns dos anys.

1.979: ACTUACIÓ SORPRESA

Amb motiu del combregament d'un fill del qui havia estat manager del grup, en

Joan Jaume, els zadis es tornaren reunir per fer una actuació sorpresa, ja que ningú ho sabia. Ja vos podeu imaginar quin xasco se'n va duu tothom.

1.981: CASAMENT D'EN BIEL

Bastants d'anys després d'haver-se coneguts, en Biel i na Silvia es varen casar. Amb motiu de les noces coincidiren novament els cinc components del grup, però aquesta vegada només per menjar. Xerraren de la possibilitat de tornar formar el grup, però res concretaren. Un any després, havent fet qualque soparet de tant en tant, decidiren tornar enve-
tir. Compraren nous instruments i començaren a assatjar novament, sobretot per divertir-se. Entrar a formar part del grup un nou bateria,

en Macià, també del Pont d'Inca, però només per a substituir a en Pedro quan aquest tengués guàrdia a l'aeroport.

De l'any 83 al 85 assatjaven més o manco regularment, i durant l'estiu tocaven a un hotel 2 o 3 pics per setmana. El darrer any en Biel no hi va poder anar, substituint-lo en Pere Mesquida.

Els anys 86 i 87 quasi no feren res. Tornà en Biel i en Pedro sen va anar, quedant de bateria en Macià. Només actuaren a festes particulars i a algunes verbenes.

EL RETORN DEFINITIU

L'any passat en Pedro tornà al grup i ho abandonà en Macià. Tornaven esser els cinc de sempre, i es varen plantejar la possibilitat de

tornar assatjar molt i enve-
tir novament amb la feina, una mica més en sèrio. A finals del 88 anaren a parlar amb en Miquel Jaume, d'espectacles Trui, i aquest els va recolzar oferint-los feina pel Cap d'Any i per la temporada següent.

Durant l'hivern assatjaren bastant i començaren a fer actuacions a l'Hotel Son Vida, i al club militar Es fortí.

Però ha estat aquest estiu quan més feina han feta, sobretot «verbenes». Han vist que la resposta de la gent ha estat molt bona i estan molt animats. Els han canviat el nom, ara es diuen «Canyamel», però són les mateixes persones que fa vint anys tocaven a Eivissa i no els deixaven entrar quasi enlloc perquè encara no tenien 18 anys.

Les diferències de llavors a ara són moltes, sobretot en quant els equips de so; però la gent es mou amb els mateixos ritmes i de vegades amb les mateixes cançons. Diuen que ara la gent més jove va poc a les verbenes, i que el ball de saló està de moda. Fa uns anys havien baixat molt, però ara es tornen recuperar. «En guany n'hem fetes devers 25. Ens sap greu no haver pogut actuar a les de Santa Maria».

Els Zadis segueixen tocant per divertir-se. Tots tenen la seva feina, i a vegades els resulta difícil poder fer les dues coses, però ells segueixen tocant perquè els agrada la música.

R.C.

Fotografies cedides per Joan Sbert

AUTÈNTICA SOBRASSADA MALLORQUINA

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 104
carretera Palma - Inca
Santa Maria del Camí
07320 - MALLORCA
Tel. 62 01 44

MOSSÈNYER NICOLAU BORRÀS, BENEFACTOR DEL POBLE DE SANTA MARIA

En la història d'una vila hi ha persones que tenen l'encert de fer un gest de solidaritat, de mirar lluny, i cercar el benefici del poble. Aquestes són les persones que mereixen ésser recordades. Mossènyer Nicolau Borràs fou un santamarié que va tenir aquest sentit de benestar col·lectiu, per això ara el recordam.

Els jurats de la vila de Santa Maria el 12 de maig de 1622 funden un benefici perpetu (càrrec eclesiàstic amb una retribució fixa) a l'altar major sota la invocació de la Mare de Déu del Roser. El capellà beneficiat haurà d'ésser santamarié, elegit pel consell de la vila i presentat al vicari general per a al seva aprovació, tindrà obligació de celebrar missa a la parròquia els diumenges i percebrà la retribució de 25 lliures i 5 quarteres anuals de blat.

El primer beneficiat fou Mossèn Nicolau Borràs. Aquest clergue, que era de Son Borràs de Passatemp, morí el 9 de maig de 1662, i poques coses són les que coneixem de la seva vida. Deixà, entre altres fundacions, una missa resada el dijous de cada setmana a la parròquia. Però per aquest motiu tot sol no seria objecte ara de la nostra atenció. Nicolau Borràs disposà que el producte dels seus béns s'havia d'invertir «entre los pobres més necessitats de dita parròquia de Santa Maria per calzar vestir y con sustento o comprant algunes peses de burell o estaménia». Els seus béns consistien en unes cases, celler i vaixella per fer vi, amb una tanca de dues quarterades i tres quartons de terra, més una vinya de deu quarterades.

Els marmessors dels seus béns, encarregats de dur a terme aquestes disposicions, serien el rector i els jurats (és a dir els integrants del consell de la vila). El rector ha de triar cada any quatre pobres, i aquests l'almoier que haurà de cobrar les rendes de les propietats, però no podrà fer distribucions sense ordre del rector i jurats, als quals haurà de donar compte de la seva administració. L'almoier podrà rebre cada any cinc lliures de paga per la feina. Els llibres de l'administració han d'ésser presentats als bisbes en practicar la visita pastoral.

És a dir, Nicolau Borràs deixa a l'església (rector) i el consell de la vila (jurats) com a encarregats de gestionar els seus béns, però dona entrada directament als pobres en l'elecció de l'almoier, i en la revisió de la seva actuació anual.

D'aquesta manera Nicolau Borràs creava, a la seva mort, una institució exemplar, reglamentada per ell mateix, destinada a afavorir els més pobres de la vila.

Les cases de Mossèn Borràs tenien la façana s'estenia des de la Vila, pel camí de Muro i d'aquí confrontant amb la Plaça de la Vila, pel camí de Sant Jordi fins a l'actual carrer de «Sa Revolta». Encara ara aquest lloc, que fa dos segles que va ésser urbanitzat, és conegut per «sa tanca». Les cases l'any 1676 es destinaren a rectoria, i el 1862 passaren a ser residència de les Germanes de la Caritat, i encara ho són.

El terreny de la tanca, dues quarterades i mitja més o

menys, fou urbanitzat. En el primer establiment s'hi obriren els carrers que ara es coneixen per carrer Rector Casteanyer (popularment encara carrer de Sa Tanca) i carrer del Sol. Més tard s'establí la zona de la qual han sortit el carrer Nou i el carrer de Sa Revolta.

La vinya s'arrendava de dos en dos anys, en encant públic, mitjançant una crida i amb una sèrie de condicions. La vinya encara ara és coneguda amb el nom de Cas Mossènyer o Sa Vinya des Mossènyer. No sabem per quin motiu en referir-se a Nicolau Borràs sempre se l'anomena «Mossènyer», títol que no reben altres capellans (de tota manera és un títol molt antic per tot allà on es parla català, i encara viu a certs llocs com l'illa de Formentera).

El mateix any de la mort de Mossènyer Nicolau Borràs, el 1662, ja es començà a repartir l'almoia: 64 lliures, 13 sous i 6 diners, per roba pels pobres. L'any 1719-20, per exemple, foren 270 els afavorits.

La darrera reunió dels marmessors anotada és del 29 d'abril de 1850. Per tant com a mínim del 1662 a 1850, quasi dos-cents anys, els béns de Mn. Borràs serviren per disminuir les dificultats de moltes famílies necessitades del poble, a més de permetre l'ampliació del primer nucli de població de la vila. Els béns de Nicolau Borràs no canviaren les injustes condicions de vida de bona part dels santamariers, però ajudaren a malats, infants, viudes, vells i pobres de Santa Maria a fer front a l'adversitat.

Nicolau Borràs no té, en un poble com el nostre tan ple de carrers amb noms històrics, ni un carrer amb el seu nom. Tan sols Josep Capó, a la història de Santa Maria, li dedica un estudi minuciós. D'aquest estudi és d'on hem copiat, quasi literalment, les notícies d'aquest article.

Mateu Morro i Marcé

VINS RUBI
ELABORACIÓ PRÒPIA

Celler:
Bartomeu Simonet, 4 - Tel. 62 00 68

MIQUEL SASTRE

MODA EN EL CABELL DISTINCIÓ I ELEGÀNCIA NOVES TÈCNIQUES I TENDENCIES

Aplicam
un estil per cada client segons
la seva personalitat i la seva imatge

Qualitat
i professionalitat en sistemes d'allisar
i moldejar el cabell

I ara
oferint la darrera novetat en perruqueria
JETTING
o la nova forma de dur els teus cabells

I a més:
diagnòstics i tractaments capil.lars
diplomat en cosmetologia
Consulta gratuïta

Sabem de moda
Sabem de cabell

Miquel Sastre
PERRUQUER

EL RISC DE L'ESPAI

Hàbitat és un mostrador, un espai d'espais, ho podrem veure i contemplar: racons, habitacles; de segur que n'hi haurà de moltes classes i races. El que volem senzillament és mostrar-los.

Una gran porta se'ns obri, passam a l'interior d'un espai mal de definir en paraules, les grans portes de ferro i vidre deixen veure el carrer i el corral i alhora deixant passar tota la llum, delaten que ens trobam a un lloc de pas, no debades s'hi ha deixat l'antic empedrat. Per on hi passava en temps passats el carro i la bístia, i ara l'automòbil.

És arriscat tant d'espai i tanta de llum. Tanta d'amplitud pot fer pensar que és exagerat, però una consulta mèdica i una escola de pintura serveixen de necessària coartada.

El trespò de pedra, les parets de guix i els arcs de pedra de Santanyí ens mostren una arquitectura senzilla. Aquests materials junts i en harmonia, les cadires i els ramellers delaten la voluntat de seguir un estil mallorquí.

L'espaïosa escala ens porta al pis, verdadera vivenda dels propietaris: Miquel Niell i Maria Alomar.

Ens crida l'atenció la vidriera amplíssima que hi ha a la cuina, tota una paret a través de la qual dominam les terres que ens uneixen amb Consell. Una cuina moderna realitzada amb materials que recorden a les antigues cuines. A terra les rajoles de ferrogrés que ens recorden les de test, a la paret rajoles decorades, els mobles de fusta viva, una cuina ampla i còmoda per a treballar-hi. El rebost ben devora. Ens fixam amb el moble d'enmig amb un rentador i aixeta d'aigua de pluja, per beure, cuinar i

Centre de reconeixement
mèdic psicològic
per a permisos de conduir
i llicències d'armes

DIMARTS I DIVENDRES DE 20 A 21 HORES

Recordi que ha de dur: - D.N.I.
- 1 fotografia
- lents correctores, si n'usa

Plaça Caidos, 3

tel. 62 04 15

ESCAPULONS

GUILLEM COLOMAR

CADA DIUMENGE A SA PLAÇA

rentar els aliments, moble que al mateix temps de ser peça per a treballar serveix per separar la cuina de la part que servirà per menjador.

La casa plena de mobles antics, de fusta obscura, adornada amb quadres i peces de decoració, fan pensar en un estil corintià, sempre descarregat per l'altària blanca de les parets.

El bany, curiós i menut, amb tres miralls que van de cap a cap de paret, quasi pareix un cincroscoopi, les peces i els mobles blancs, i les rajoles també blanques amb un dibuixet petit, reforcen l'acció dels miralls.

El disseny de l'hàbitat d'aquesta casa ha estat realitzat pel decorador Antoni Obrador.

La casa encara no està acabada de tot, pujam al segon pis, on només hi ha el buc fet. Poc a poc i amb bon gust.

Text: Pere Calafat
Fotos: Rafel Pizà

Serveis
J.G. Oliver

**FONTANERIA - CALEFACCIÓ
PISCINES - ESTUFES**

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 86
Tel. 62 12 64 - Particular 62 13 36

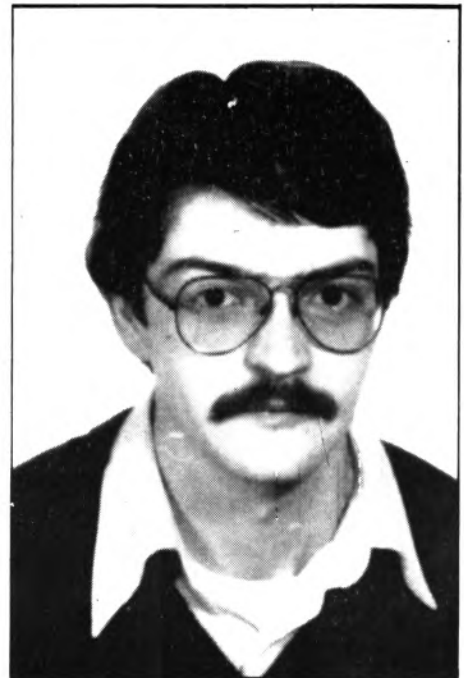
**VIVERS
SANTA
MARIA**
SAT 7117

LA PASSIÓ PEL BÀSQUET DE JOAN FRAU

Un record de la seva activitat d'escolà

La dedicació al bàsquet santamarià de Joan és intensa

Joan Frau és sens dubte un apassionat enamorat de l'esport del bàsquet, hi pensa, s'hi obsessiona, hi somnia, hi viu, hi gaudeix. No debades són més de vint anys dedicats a la canastra. Actualment és el directiu del bàsquet santamarià, entrena dos equips, és cofundador —i actualment secretari— de l'Associació Balear d'entrenadors de bàsquet, participa activament en la Federació Balear de Bàsquet. Sens dubte la seva vida i el bàsquet són tot u. Actualment està lesionat de lligaments al genoll, en període de recuperació i amb ganes de moure's àgilment, i d'un bot entrenar bàsquet.

Joan neix a Sa Vil·la pel gener de 1953, anà a l'escola parroquial amb el famós mestre dels regles Jaume Quijarro. Fou molt amic del nebot del Rector Miquel Rosselló «Fundo», per la qual cosa jugà molt per la rectoria, i aviat fou escolanet. Lligat a l'església, a l'encens, a les espelmes, cantà l'àngel a matines. Possiblement aquesta infància tan lligada a l'església el decidiren a anar al Seminari, on allà cantà al cor, i al cor de veus primes de la Seu, on un Nadal cantà la sibil·la —i el mateix vespre a la capella de la Creu Roja—. Al Seminari, sotana, llatí, disciplina, ordre i també bàsquet gairebé diari. Però ho deixa, i es matricula nocturn a l'Institut, alhora comença a fer feina. Segueix ju-

La bicicleta del combregar: quantes voltes donades?

gant a bàsquet però no en competició. Oposità, i entrà de personal no docent a la Universitat, actualment està a l'Escola Universitària de professor d'EGB de la UIB.

La canastra i el baló que bota, vet aquí la passió de Joan, que ocupa gairebé tot el seu temps lliure, el seu quefer, pensaments i sentiments. És just i val a dir-ho, Joan és una peça clau a la història del bàsquet santamarier.

Joan em comentà que vol fer justícia amb els inicis del bàsquet santamarier, que fou introduït per Jaume Guijarro, el qual era entrenador titulat, construí un

Als quatre anys, al corral amb una cosineta ►

Amb la seva germana

camp de terra darrera ca ses monges i entrenà un grup d'al·lots, i més informalment els al·lots també jugaren —entre aquests en Joan—. Després vingué Pep Henales, que aixecà moltíssim el deport en general i en especial el bàsquet, el camp de la plaça nova, els equips competint.

Devers el 1973 hi ha el primer equip federat santamarier competint, sorgeix l'equip del Club Adelante, etc. Curiosament, Joan per motius de feina i estudi mai arribà a competir. Durant un període es dedica a fer d'àrbitre de taula, és el que fa el seguiment de personals, tirs, canastres per jugadors, etc.

El 1977 inicià una activitat de bàsquet extraescolar al Col·legi Ramon Llull, l'any següent sorgeixen els primers equips mini, i posteriorment creà una Escola de Bàsquet oberta a les escoles santamarieres per crear cantera, que encara perdura. Aconseguint en la dècada dels 80 consolidar un Club de Bàsquet amb vuit equips, la seva feina és dura, constant, de dedicació gairebé total, d'animació de la gent.

Joan és entrenador superior de bàsquet, títol que li permet entrenar a equips de primera divisió. Ha tengut ofertes d'equips mallorquins de primera línia, sempre ha dit que no. Perquè la passió pel bàsquet va unida de manera indissociable a la passió per Santa Maria, pels al·lots que ha anat pujant al club. Bàsquet sí, però a aquest poble. Li agradaria poder descansar un any, repensar, reciclar-se i reflexionar, però quan preparen la temporada sempre manquen entrenadors, aquest any entrenen dos equips, segons ell l'ideal és un equip un entrenador, de moment això és impossible.

Passió pel bàsquet perquè li agrada, perquè hi disfruta molt i perquè la seva dona Maria també és una enamorada del bàsquet, sempre ha entrenat i enguany segueix amb un equip. Una passió doncs conjunta.

La situació del bàsquet a Santa Maria la veu bona, amb ganes i il·lusió, però amb problemes d'infraestructura, d'un pressupost econòmic reduïtíssim, amb una manca de foment des de la petita infància del deport. Així i tot, enguany hi haurà vuit equips: Seniors Masculins i Femenins —comencen la temporada per octubre—, Juvenil Masculí, Cadet Femení i Masculí, infantil femení, Mini femení i possiblement també Mini Masculí.

Més de vint anys al bàsquet, pensant, entrenant, formant conjuntament amb Maria i d'altre gent. A ca seva revistes i llibres de bàsquet, trofeus, fotografies i videos... evidentment de bàsquet. El deport de la canastra i el baló, viscut, patit, gaudit.

B.C.

JOAN PARETS, HOME SANTAMARIER, HOME BO

Joan Paret és un home que no necessita presentació. No només a la seva —vostra— Santa Maria del Camí sinó també poc arreu de Mallorca, especialment si es tracta d'ambients clericals o musicals. Amb tot, en Joan és un home planer, senzill, amant de ca seva i dels seus. Fa molt poc ha tornat del Perú, lloc on ha estat per espai de vint-i-dos mesos, exercint les seves funcions ministerials, i ja torna estar en plena efervescència vital, a la seva Mallorca estimada, dedicat a les tasques musicals i pastorals.

Joan, què hi feies al Perú?

Estava a Lima, a una parròquia d'unes cinquanta mil persones, on hi havia tres centres de culte, diríem tres parròquies, amb un altre capellà mallorquí on, a més de parròquia normal és el centre base d'acollida dels setanta mallorquins, religiosos/es i seglars, que fan feina allà. A més de la tasca pastoral que té qualsevol parròquia hi ha tota aquesta feina d'acollida que molt sovint es tradueix amb tasca gestora i burocràtica.

Quina era la teva tasca concreta?

Durant aquesta darrera etapa consistia en acompanyar Pere Llompard, que era l'altre capellà, per dur les tasques esmentades endavant.

En Joan ja havia estat en una altra ocasió al Perú, entre els anys 1976-1981. Gairebé no ha conegut el país que havia deixat. Quins canvis hi has trobat?

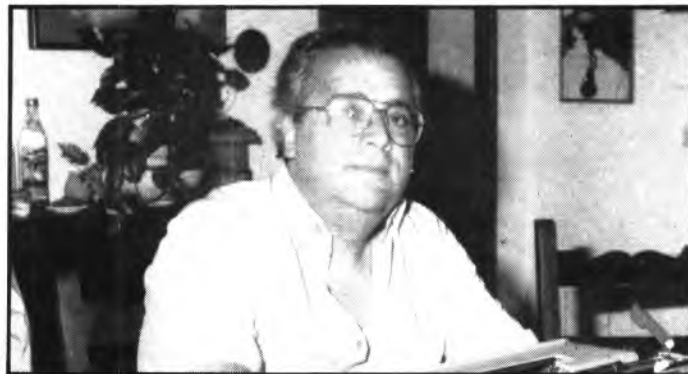
Sobretot he vist una violència quasi institucionalitzada; es parla ben clarament de zones «roges» degut al gran marcatge que fa el «Sendero Luminoso» i el «Moviment Revolucionari Tupacamaru». Amb aquest moviment d'esquerra també sorgeixen rèpliques extremistes de dreta, com el «Grup paramilitars» i el grup terrorista «Rodrigo Franco».

La segona cosa que he notat molt marcada és la pobresa. Basta veure que en els darrers deu mesos el dolar estava a dos-cents «intis» i pel juliol està a tres mil set-cents. Únicament ens guanya en inflació Bolívia, que té el record mundial en hiper-inflació.

A nivell d'església he trobat un canvi involucionista com mai havia tenut la teologia de l'alliberació, que era la punta de llança de tota la vivència de l'església sudamericana.

Tot això duu a una fam, a un èxode continu, a una por... en un mes se n'anaren més de cinquanta mil joves del país.

Com és que l'església mallorquina campa per allà?

Des de fa més de trenta anys que l'església diocesana controu un compromís amb part d'aquesta església peruana, des de Lima, cap al Nord, fins a Tumbes, i allà hem fet distints tipus de feina, des de la pastoral corrent parroquial, pastoral rural, cuidar-mos de seminaris, col·legis i després molta feina de tipus social, des d'organitzacions, associacions, cooperatives; sobretot dins la zona més del Nord: Cascas-Contumazà, que depèn de Cajamarca i a la costa, sobretot Lima, en el que deim «pueblos jóvenes» que són invasions de terrenys al voltant de la ciutat, on hi ha gorderies, menjadors, «posta mèdica», sales de reunions... per començar tot aquest moviment associatiu.

I trobau que Mallorca està prou assaorada per cercar sementers a altres llocs?

Aquesta pregunta la mos han feta moltes vegades, i noltros mateixos la mos feim, però la resposta que jo don és que si allà no ho feim noltros, en aquest moment ningú no ho fa i també mos diuen des d'allà que si noltros no hi som ells no són capaços de tirar endavant, mentre que aquí si no ho fan és perquè no volen o no els interessa. Allà, de tota manera, no feim més que acompanyar.

Per altra part, fins a quin punt creus que els seria necessari a la majoria de clergues de per aquí —burgesos i relaxats— anar devers «l'escola» del Tercer món?

Consider que seria immensament positiu passar per aquesta escola. Una universitat, de Tercer món. Encara que molta gent no ho podria aguantar per qüestions de salut. Però és allò que moltes vegades ens faria llevar aquestes manietes que tenim dins la nostra vida de pastoral.

Estudi
fotogràfic

Llorenç

Frontera

Plaça Hostals, 44
SANTA MARIA DEL CAMÍ

Tel. 14 00 52

APRENEU **KARATE**

CLUB CA'N BRAHÓ

A l' Edifici Municipal
Dilluns i Divendres
de les 18 a les 19 h.
1.000 Ptes. mensuals

Què fa que una persona es dedidesqui a partir mar enllà?

Crec que tenim un poc per herència, encara que hagi passat un poc de moda, el nostre esperit aventurer. Jo dic que Mallorca és petita, de vegades. I sempre he dit el mateix: va bé partir un poc enfora per descobrir més lo seu i arrelar-hi millor. En altres termes diria que anam a evangelitzar i tornam evangelitzats.

Què has trobat, aquí, a la teva tornada?

Jo he vingut amb un poc de por i he vist que a Mallorca també hi ha aquesta por. He vist aquest desencantament que fa uns anys no hi era. Potser fa falta més crítica, més lluita per uns ideals. Potser sigui cert el que es diu que en aquest final de segle aquesta cultura ja ha acabat.

Quina experiència has assolit, tanmateix?

Diria que he assolit sofrir amb els que sofreixen. Jo no sabia què era, però estant amb un poble que sofreix des de segles veus que no perden la seva constància, ni la seva paciència, ni la seva lluita.

Hi tornaries? Hi tornaràs?

Crec que ja he acabat la meva estada allà, encara que en aquests moments, el simple fet de pensar-hi et fa agafar dins tu una tensió.

Com t'organitzes la vida, ara?

Des de que he vingut he intentat fer molt de repòs, però ja saps que una de les meves neures és la investigació i he anat passant els matins a diverses biblioteques recercant el fet musical mallorquí.

Com veus el panorama de l'estudi històric de la Música

mallorquina?

Veig que hi ha tota una necessitat. Hom et demana, s'interessin per veure com està aquest apartat de la cultura, perquè mai no ha estat considerat dins el panorama general. Pareix que a través d'institucions i organismes existeix un recolzament, sembla que hi arriba a haver una conscienciació de la tasca a fer.

Quins són els teus projectes a curt termini?

Posar al dia el Centre de Recerca i Documentació Històrico-Musical de Mallorca, seguir la feina empresa a diverses àrees de la musicologia mallorquina i, com a cosa concreta, enllestir els estudis sobre la bibliografia i la discografia musical mallorquina.

I a nivell d'església?

Dins la primera quinzena de setembre seré a la parròquia de Sineu, fent feina de servei a aquella comunitat i servint els projectes pastorals que tenguin allà com església que camina.

Quin seria el teu ideal?

El meu ideal, me'n confés aquí, pot parèixer contradictori. D'una part la feina de recerca, poder investigar i, al mateix temps, fer una tasca pastoral, però d'una pastoral especialitzada, com pogués ser marginats, drogats, malalts de sida, encara que a nivell de salut no ho pogués dur a terme: diuen que sofriria massa. Sembla estrany que un que es un arxiver pugui dur a terme aquesta feina especialitzada de pastoral.

Joan Parets, sempre obert, sempre amantent, ens deixa camí per parlar amb ell qualsevol altre dia. Fins llavors li desitjam el millor en aquesta nota etapa. Salut i coratge.

Biel Massot i Muntaner
Pòrtol, agost del 89

GRUP MODA

J O A N A

&

P E P I N
p e r r u q u e r s

DONES

i

HOMES

el gust per lo nou!

C/. Sta. Margalida, 51 (devora Escola Graduada) - STA. MARIA

FUTBOL

PRESENTACIÓ DEL C.E. SANTA MARIA

Com ja és habitual des de que Antoni Noguera agafà les riendes del Club Esportiu Santa Maria de futbol, per tercer any consecutiu es va fer la presentació al Camp Municipal d'Esports del poble, de totes les plantilles, entrenadors i directius que formen el club.

Abans que el president digués les primeres paraules, es va jugar un partit amistós que enfrontà al C.E. Santa Maria, recent pujat a Segona Regional, contra l'Atco. Vivero, equip punter del grup de Palma de Tercera Regional i que la temporada passada va estar a punt de pujar a Segona. El resultat, fou victòria del Santa Maria per un gol a zero.

Després, el president pujà a l'escenari que havia muntat a la pista nova de bàquet, i es dirigí al públic, que en nombrosa quantitat assistí a l'aconteixement. Les primeres paraules del president foren donar un poc la idea que es volia fer a la temporada que ja ha entrat. Com és habitual, fomentar la pedrera per d'aquesta manera assegurar la continuïtat del futbol a Santa Maira, i formar de la millor manera possible, els jugadors perquè vagin anant pujant de categoria amb garanties de fer un paper digne. Evidentment, intentar pujar el primer equip a Primera Regional, cosa que mai s'ha aconseguit i que suposaria el més gran èxit del Club en tota la seva història.

En mig d'aplaudiments, la cosa va canviar radicalment, ja que el president es va posar amb un to molt més seriós, i va comunicar que aquest any molt probablement seria el darrer que ell presidís, posant el seu càrrec a final de temporada pel qual el volgués agafar. Se-

guidament deixà molt clar que el que menys havia de menester el club, eren les crítiques d'un cert sector de pares i gent que acudeix al futbol, donant a entendre que havien de menester més suport i que els qui manaven als diferents equips, eren els respectius entrenadors de cada plantilla, i que els que feien les alineacions eren ells.

Seguidament i davant una cert incertidumbre del respectable, els convidà a tots perquè prenguessin part amb el refresc que cada any fa el Club, i donant pas al Grup Canyamel, que amenitzà la festa amb el seu animat repertori. Amb el refresc i la música l'ambient es va destensar i poc a poc la gent va agafar el to de la festa, acabant ballant i disfrutant d'una grata vetlada.

Com hem dit al principi, ja fa tres anys que aquesta directiva va agafar les riendes del Club. Mirant cap endarrere,

els resultats i la imatge que té el Club actualment mai havia estat tan bona i pareix esser que aquest any no serà menys. Les paraules del president tal vegada foren un poc dures, però igualment tal vegada no li falti raó. Dur un Club Esportiu, és realment molt feixuc i el desgat acumulat és molt. Si a tot això hi afegim les crítiques que normalment es reben, encara ho fa més. Hem de suposar que per molt bé que es facin les coses, sempre hi haurà un sector crític, sigui aquí o a l'altre cap de món.

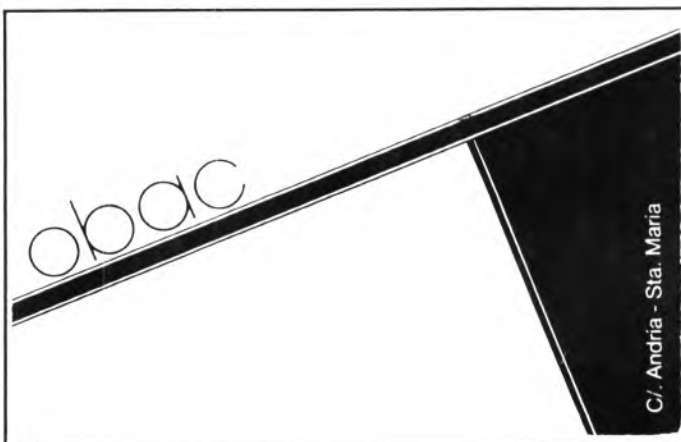
Tal vegada tot això cansa al més ben pintat. Però també és ben cert que hauria d'esser un motiu per estimular més si cal la il·lusió dels que els reben, i poder fer la feina si cal amb més ganes.

Nosaltres des d'aquí donem el major suport possible a tot aquest col·lectiu de persones, directius, entrenadors, jugadors, aficionats, etc. perquè la barca no

TALLERS T & B

-Reparació d'automobils en general
especialitat en SIMCA i CHRYSLER
servei de grua
Venda de Vespes i Vespinos

Plaça Jaume III
Tels. 62 04 74 - 62 01 52 - 62 06 70

s'enfonci i pugui arribar a bon port. Un col·lectiu així i un Poble com el nostre ho mereix. Esperam que la temporada que acaba de començar, sigui tan bona o millor que l'anterior. Ja ens podríem donar tots per satisfets.

AMATEUR: A SEGONA I

«LÍDER»

Millor no podia haver començat l'equip Amateur la temporada a Segona Regional. El primer partit de lliga es jugava a casa, davant l'Esporles, equip que sense cap dubte serà un dels galls de la categoria, i el resultat fou de dos gols a un per l'equip local. El joc desplegat evidencià que és bo, i que l'equip donarà

molt que parlar de seguir aquesta línia. El següent Diumenge l'equip es desplaçarà a S'Horta, a on també el resultat fou molt positiu, guanyant per un contundent 2 a 5, podent ésser el resultat final molt més ample i sense cap gol a favor, ja que els que varen aconseguir els de S'Horta foren completament il·legals, si bé l'àrbitre no ho va interpretar així.

Aquests dos resultats, han fet que l'equip ja vagi líder a la categoria, i fa tenir grans esperances des d'ara a jornades futures, ja que el joc desplegat per l'equip és francament molt bo. Tot això ha fet que el públic assistesqui en major nombre al Camp, cosa que és d'agrair. De seguir evidentment aquest ritme, tal vegada veurien fet realitat el somni de molts, que és veure l'equip a Primera Regional. Queda molta lliga i no cal tirar les campanes a l'aire, però optimistes sí que ho podem ésser.

JOSÉ MUÑOZ CONDECORAT

Com tots recordarem, el porter del Santa Maria Amateur, va ésser el menys golejat de la categoria de Tercera Regional de les Illes. Oficialment no ho podem dir, però si no anam errats, no sols va ésser el menys golejat de la categoria, sino de totes. Per aquest fet, la Federació Balear de futbol, com cada any i a la seva festa de nomenament dels millors equips, jugadors, porters, etc. ha convidat a José Muñoz al sopar que es fa per entregar-li el trofeu abans esmentat.

Enhorabona a en «Pepe», perquè no és cada dia que un jugador que representa al nostre poble sigui condecorat d'aquesta manera. I, com no, enhorabona a tot l'equip perquè gràcies a ell ha estat possible.

En «Pepe» sols va encaixar dotze gols amb 26 partits de lliga, i 3 amb tota la lligueta de promoció.

MAGATZEM DE MATERIAL
DE CONSTRUCCIÓ

JOAQUIN ESTESO

CARRER DE L'ESGLÉSIA

qualitat balear s.l.

DISTRIBUIM ELS LICORS DE SANTA MARIA
I ELS VINS DE BINISSALEM

Rei Sanxo, 3

Tels. 14 00 17 - 62 01 66

José L. Ferrer
FRANJA ROJA SA
Canellas
DESTILERIAS SANTA MARIA

PERRUQUERIA D'HOMES

CA'N MOREI

AL SEU SERVEI

Paborde Jaume, 13

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

S'ARC

F O T O G R A F I A

Miquel Rosselló Amengual
Pl. Hostals, 22 - Tel. 14 01 05

SA
GERRERIA
CERÀMICA SERRA

Carretera d'Inca
Tel. 62 01 71

passatemps
articles per a esports

futbol, bàsquet,
tenis, pesca...

Marquès de Fuensanta, 35
07320 SANTA MARIA (Mallorca)

SALÓ RECREATIU

ES CAMI

Obert de 12 a 24 hores els dies feiners
i de 10,30 a 24 els dissabtes, diumenges i festius

Bernat de Santa Eugènia, 17 - SANTA MARIA

FORN NOU
PASTISSERIA

Marques de Fontsa, 11
SANTA MARIA

Tel. 14 01 44

IDIOMAS STA. MARIA
WHEELER'S

NOUS CURSOS
D'ANGLÈS I ALEMANY
TOTS ELS NIVELLS
COMENÇEN
DIA 2 D'OCTUBRE

**MATRÍCULA
OBERTA!**

Tel: 62 10 91
C/ BERNARDO DE SANTA EUGENIA N°. 118 B

CICLISME

FINAL DE TEMPORADA PEL C.U.C. - CONSPORT

Ja s'acosta la fi de la temporada pel Club Santa Maria. Enguany no ha estat possible repetir els èxits de temporades passades quant a número de corredors en plantilla, curses corregudes i classificacions d'honor. Insuperables dificultats econòmiques no han permès desenrotllar la tasca projectada i només un corredor ha pogut participar regularment en la competició. Amb tot, el club ha fet front als seus compromisos amb l'organització de la cursa de les passades festes patronals. També hem de dir, tanmateix, que segons ens ha manifestat el president del club Miquel Ferrer, per a l'any que ve s'intentarà solucionar tots els problemes i es mirarà de posar en competició equips de categories joves, no d'amateurs perquè un equip en aquesta categoria traspasa de llarg les possibilitats pressupostàries del C.U.C. - CONSPORT.

En properes dates es reunirà la Junta Directiva per tal de fixar dia i hora de celebració del sopar anual de cloenda de la temporada. El club, fidel als socis que li donen suport, no vol que falti aquesta trobada que ja s'ha fet tradicional.

BALESA

AGRUPACIÓN BALEAR, S.A.

* TROSSEJADORA DE GARROVES * ADOBS
* PRODUCTES AGRÍCOLES

VOS OFERIM ELS NOUS PRODUCTES:
Insecticides, raticides, fungicides
i complements per al camp

**VENDA AL DETALL
A PREUS DE MAJORISTA**

Carretera Palma - Inca, Km. 13,800
Tel. 62 03 50
Santa Maria del Camí

coanegra

**PUBLICACIÓ MENSUAL
DEL'O.C.B.
DE SANTA MARIA
DEL CAMÍ**

**DEPÒSIT LEGAL
P.M. 381-1981**

EDITA
Obra Cultural Balear
de Santa Maria del Camí

EQUIP DE REDACCIÓ
Bernat Calafat Vich
Pere Josep Calafat Vich
Magdalena Canyelles Ferrer
Ramón Canyelles Canyelles
Mateu Morro Marce
Rafel Pizà Ordinas
Joan Serra Mercadal
Mateu Vich Coll

COL·LABOREN
Xisco Grimalt
Biel Massot

PORTADA
Fotografia de Rafel Pizà

**REDACCIÓ,
ADMINISTRACIÓ
I PUBLICITAT**
Batle Bartomeu Simonet, 5
07320 Santa Maria del Camí

IMPRESA A
Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarril, 1
Tel. 55 03 28, Manacor

Els articles publicats en aquesta revista
sols expressen l'opinió dels seus
autors.

ENTRE FOGONS

RECEPTES DE METGE

Normalment ell ens sol donar un altre tipus de receptes, però aquestes també poden curar-nos si el mal que tenim és de gana, l'efecte és ràpid i sense efectes secundaris, si no en menjam de demés.

SUFLE DE PA

Ingredients:
-Pa de motlo
-Formatge
-Cuixot dolç
-Llet
-Dos ous
-Mantega

Preparació:

Agafam una font de forn alta. L'untam amb la mantega i anam alternant copes de pa, formatge i cuixot, amb aquest ordre, posant-ni tantes com vulguem però acabant sempre amb una de pa. Per damunt hi escamparem dos vermells d'ous batuts i sa llet, ha de quedar humit. Pujarem a punt de neu els blancs d'ous i els posarem damunt aquesta preparació. El ficam dins es forns ben ca-

lent de 10 a 15 minuts.

ARRÒS AMB SALSA DE CARN

Ingredients:

-Arròs
-Carn capolada
-Foie-gras
-Tomàtiga
-Ceba
-Julivert
-Orenga
-Llorer
-Oli

Preparació:

Bollim d'arròs amb una fulla de llo-rer quan és cuit el colam i reservam. La salsa es prepara sofregint dins un poc d'oli, la ceba, tomàtiga, julivert, orenga, la carn i el foie-gras, ha de quedar bastant clara. Passarem l'arròs per la pella amb un poc de mantega i el servirem fent forma de corona col·locant la salsa enmig.

M.C.